

СТАНОВИЩЕ

на Асоциация на индустриалния капитал в България относно получени в Комисията по труда и социалната политика законопроекти и разпореджения на Председателя на Народното събрание

I. Общо за всички получени законопроекти:

Считаме, че е нарушена разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове, според която преди внасяне на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. Срокът е определен с цел гарантиране на възможността заинтересованите лица да се запознаят с предлаганите промени в нормативната уредба и да дадат компетентно и адекватно становище по разглеждания законопроект. В настоящия случай бяхме лишени от тази възможност, но въпреки това представяме становището си по получените законопроекти с надеждата, че в бъдеще законоустановеният срок за обществено обсъждане ще бъде спазван.

II. По отношение на Законопроекта за изменение на Кодекса за социално осигуряване, № 354-01-28, внесен от Сергей Дмитриевич Станишев и група народни представители на 26.06.2013 г.:

Асоциация на индустриалния капитал в България не може да подкрепи предложения законопроект, поради следните причини:

На първо място, нарушена е разпоредбата на чл. 75, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. С оглед на факта, че предложените изменения регулират осигурителни отношения, същите следва да бъдат обсъдени от Националния съвет за тристранно сътрудничество, който, от своя страна, да предостави становището си до председателя на водещата комисия. Процедурата по съгласуване не е спазена, поради което законопроектът не следва да бъде подлаган на обсъждане и гласуване от Народното събрание.

На второ място, съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 2, т. 4 от Закона за нормативните актове в мотивите към предлагания проект на нормативен акт трябва да се съдържа информация за очакваните резултати от прилагането му, включително финансовите, ако има такива.

В приложените към Законопроекта за изменение на Кодекса за социално осигуряване мотиви съставителите се позовават на факта, че българската пенсионна система е на крачка от финансов колапс, поради което предлагат изменението на действащата към момента

нормативна уредба, регулираща тази система. Законопроектът предвижда да се направи комбинация между недостигащ осигурителен стаж и по-ниска възраст и това да бъде общо до 24 месеца спрямо изискуемите условия за пенсиониране по чл. 68 от КСО. В мотивите са направени предположения за вероятния брой хора, които биха се възползвали от предлаганите промени в закона, на база на които са изчислени предполагаемите допълнителни разходи за държавния бюджет през следващите 24 месеца. Това, което липсва обаче, е информация откъде ще бъдат набавени средствата за покриване на тези разходи, както и какви ще бъдат резултатите от прилагането на новите разпоредби. Също така не се дава информация каква е времевата перспектива на предлаганите промени, а именно - временно решение ли е това или постоянна практика.

На трето място, считаме, че предлаганите промени стопират пенсионната реформа, тъй като продължаващите промени в консервативната система водят до нейната нестабилност. Също така предлаганите изменения не са еднозначни и не е сигурно дали ще окажат положителен ефект върху пенсионната система или ще задълбочат още повече съществуващите проблеми.

С оглед гореизложеното, Асоциация на индустриалния капитал в България **не подкрепя** предложението Законопроект за изменение на Кодекса за социално осигуряване.

III. По отношение на Законопроекта за допълнение на Закона за насърчаване на заетостта, № 354-01-30, внесен от Сергей Дмитриевич Станишев и група народни представители на 26.06.2013 г.:

Асоциация на индустриалния капитал в България принципно подкрепя развитието на държавната политика за подкрепа на младите хора и намаляване на младежката безработица. Считаме обаче, че така предложеното допълнение на Закона за насърчаване на заетостта няма да доведе до преодоляване на проблемите с младежката заетост, тъй като не предлага подходящ действителен механизъм за насърчаването ѝ.

Липсва адекватност на предлаганите в законопроекта облекчения за работодателите и задълженията, които същите трябва да поемат, за да се възползват от тях. Ясна е целта на предложителите да стимулират работодателите да наемат младежи за по-дълъг период от минимално изискуемия в размер на 6 месеца посредством прогресивно нарастващия размер на държавната помощ за всеки нов 6-месечен период. Вменяването на задължение за продължаване на договора с наетото лице за срок не по-малък от 12 месеца след изтичането на срок, за който са предоставени средства за покриване на дължими осигурителни вноски, обаче поставя работодателя в неизгодна позиция, поради което считаме, че мярката няма да доведе до очакваните резултати. Възможно е работодателят да прецени, че наетото лице не отговаря на изискванията му и не се справя с възложената му работа, но за да се възползва от предлаганите облекчения за първите 6 месеца например, той трябва да го наеме за още 1 година. Съпоставката на разходите, които работодателят ще направи за тези 12 месеца, не кореспондира с размера на помощите, които ще получи за първите 6 месеца.

С оглед гореизложеното, считаме, че **трябва да бъде променен механизма на процедурата като за целта се увеличи размерът и/или продължителността на предоставянето на средства за осигурителни вноски и се намали задължението на**

работодателя за наемане на работника или служителя за нов период от време с оглед усвояването на държавната помощ.

IV. По отношение на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за гарантиране вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, № 354-01-31, внесен от Сергей Дмитриевич Станишев и група народни представители на 26.06.2013 г.:

Асоциация на индустриалния капитал в България счита за правилни предлаганите промени, касаещи увеличаването на периода, през който работодателят е осъществявал дейност преди началната дата на неплатежоспособността от 6 на 12 месеца и увеличаването на максималния размер на гарантираните вземания на работниците и служителите от 1 000 на 1 200 лв.

Не сме съгласни обаче с предложението за увеличаване на размера на гарантираните вземания от 3 на 6 начислени, но неизплатени месечни трудови възнаграждения и парични обезщетения през последните 12 месеца. На мнение сме, че 6 месеца е твърде дълъг период, имайки предвид факта, че в Кодекса на труда е предвидена законова възможност за работника или служителя да прекрати трудовия си договор без предизвестие в случай че работодателят забави изплащането на трудовото възнаграждение или на обезщетение по този кодекс или по общественото осигуряване. В този случай работникът или служителят има право да търси дължимото си възнаграждение по исков ред.

Смятаме, че е по-добре да бъде запазен сега действащият размер на гарантираните вземания на работодателите, като компромисно решение може да бъде увеличението само с 1 месец (от 3 на 4 месеца).

В случай че бъде прието увеличението на размера на гарантираните вземания от 3 на 6 месечни възнаграждения, предлагаме за 5 и 6 месец да бъдат получавани възнаграждения в размер на минималната работна заплата за страната към момента на изплащането им.

Към [Законопроект за изменение на Кодекса за социално осигуряване >>](#)

Към [Законопроект за допълнение на Закона за насърчаване на заетостта >>](#)

Към [Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя >>](#)